

Zámek Milotice

Kraj: Jihomoravský

GPS souřadnice: 48.959535N, 17.137831E

Okres: Hodonín

Adresa URL: www.zamek-milotice.cz

Státní zámek Milotice, nazývaný Perla jihovýchodní Moravy, je unikátně zachovaným komplexem barokních staveb a zahradní architektury ležící v obci Milotice v okrese Hodonín. Zámecká instalace nabízí pohled do životního stylu a zvyklostí posledních majitelů rodu Seilern-Aspang.

Vlastníci Milotic obývali nejprve vodní tvrz, jejímž pozůstatkem je zbytek vodního příkopu kolem zámku. Až do konce 18. století stála jako připomínka této tvrze věž (v prostoru jižně od současné stavby zámku). Poté, co tvrz přestala vyhovovat náročnějším požadavkům na bytovou kulturu, byla na konci 16. století přebudována na renesanční jednopatrový zámek.

Stalo se tomu tak za Bernarda Ludvíka Tovara z Enzesfeldu, jehož erb a erb jeho ženy Aleny, rozené Berkové z Dubé, jsou druhotně umístěny na nárožích oranžérií, konírny a jízdárny. Renesanční zámek měl arkády jak v přízemí, tak v prvním patře. Určité stavební zásahy si vyžádala poškození zámku vzniklá během jeho napadení povstalci Štěpána Bočkaje na počátku 17. století. Zásadnější změnou pro vzhled zámku byla přístavba nárožních věží a 2. patra ke konci 17. století, k níž došlo v rámci rekonstrukcí zámku vypáleného Tatary v roce 1663. Další újmy zámek utrpěl roku 1705, kdy byl atakován kuruckými vojsky Františka II. Rákoczyho. Obranný systém zůstal zachován až do zásadní barokní přestavby objektu, přibližně datované do let 1701–1710.

Současná podoba zámku Milotice je výsledkem stavebních úprav prováděných v první polovině 18. století. V letech 1702–1746 byl majitelem milotického zámku Karel Antonín Serényi, který přistoupil k jeho přestavbě, aby získal reprezentativní sídlo. Úpravy probíhaly ve dvou fázích, v letech 1719–1725 a 1738–1743, a nezměnily původní čtyřkřídlovou dispozici zámku.

V první stavební fázi bylo postaveno východní křídlo zámku se sallou terrenou a reprezentačním sálem, dále skleník v dolní části zahrady a přístupový most. Práce probíhaly také v interiérech. Během druhé fáze byla realizována stavba konírny, jízdárny a obou oranžérií. Jan Kryštof Schletterer dodal sochařskou výzdobu mostu a na attiku zámku byly osazeny sochy patrně od Jana Kristiána Pröbstela. Zároveň byla dokončena výzdoba interiérů – dřevěné obložení kuřáckého kabinetu a originální tapety hraběncina kabinetu. V této druhé fázi vytvořil Josef Tadeáš Rotter fresku nad hlavním schodištěm a Josef Ignác Mildorfer fresku v zámecké kapli, která patří k jeho nejvýše ceněným pracím.

Po vyměření milotických Serényiů roku 1750 připadly jejich majetky lomnické větvi a postupně

se v držbě Milotic vystřídali sourozenci Antonín Serényi a Ludvík Serényi, kanovník. Jako poslední mužský příslušník tohoto rodu figuruje v dějinách milotického zámku Karel Bernard Serényi. Když tento roku 1811 zemřel, tak panství spravovala do roku 1819 jeho dcera Kristina, provdaná za hraběte Gabriela Choiseul d'Aillecourt. Další dědičkou se stala po brzkém skonu Kristiny její dcera Františka de Paula, která pojala za muže hraběte Jana Františka z Hardeggu; Milotice spravovala až do své smrti v roce 1885.

Roku 1888 shromáždil František Karel Seilern, vnuk Františky de Paula Hardeggové, ve svých rukou všechny dědické podíly a stal se jediným majitelem panství. Protože se však neoženil a neměl zákonného dědice, ujal se správy majetku po jeho smrti roku 1916 synovec Ladislav Seilern (1886–1976), který majetek okleštěný prvorepublikovou pozemkovou reformou spravoval až do roku 1945. Z důvodu přihlášení se JUDr. Ladislava Seilerna roku 1941 k německé státní příslušnosti byl rodině zabaven majetek a rodina byla odsunuta.

Prohlídkové okruhy

Reprezentační sály (základní okruh)

Kostýmové prohlídky

Kostýmové prohlídky pro školy a školky

Informace o návštěvní době zde.

Ceny vstupného zde.

Zdroj textu: www.npu.cz – Národní památkový ústav

